Į Pakutuvėnus - gelbėti sielos...

ATKELTA IŠ 1 PSL.

sutelpame. Norintiems padedame atsikratyti įvairių priklausomybių. Pavyzdžiui, nuo alkoholio, narkotikų, rūkymo ar lošimų aistros ir panašiai. Veikiama per maldą, per tarpusavio bendravimą, per darbą, gražią ir ramybe dvelkiančią aplinką. Pas mus gali atvykti pagyventi ir šiaip romantiškos sielos žmonės, menininkai. Vasaromis čia vyksta bendros stovyklos, į kurias suvažiuoja iki keturių šimtų stovyklautojų, tarp kurių ir jaunimo grupelės, ir tėvai su vaikais... Tik prieš norint čia atvykti pirmiausiai reikėtų susisiekti su Pakutuvėnų Šv. Antano vienuolyno broliais, kuriems vadovauja brolis Gediminas."

Į Pakutuvėnus nesudėtinga atvažiuoti. Tereikia pasiekti šalia kelio Palanga - Šiauliai esantį miestelį Aleksandravą ir iš jo keliuku tiesiai į pietus nuvažiuoti šešetą kilometrų, kol pasimatys didžiulė Šv. Antano bažnyčia. Netoli jos prigludusiame slėnyje ir rymo "Susitaikinimo sodybos" pastatai. Čia galima bandyti laimę ir atsikratyti nepageidaujamų priklausomybių... Įdomu, ar čia įstengtų pasveikti darboholikai?

Priebėgos dažniausiai ieškosi miestiečiai

Kaip sakė sesuo Virginija, sodyboje priebėgos nuo dvasinių negandų dažniausiai ieškosi miestiečiai, nes kaimiečiai būna itin užsiėmę ir neturi laiko pabūti vienumoje su savimi.

Sodyba neturi savo žemės, nors ir įsikūrusi teritorijoje, kuri kadaise priklausė bažnyčiai. Kadangi archyviniai dokumentai apie žemės priklausymą bažnyčiai neišliko, žemę sodybos bei vienuolyno reikmėms dabar tenka nuomotis iš valstybės.

Iš viso nuomojama iki pusšimčio hektarų žemės siekiančio sklypo plotas, į kurį įeina ne tik laukai, bet ir miškai bei krūmynai. Sodybos gyventojai sklype turi įsirengę daržą, kuriame vasaromis augina svogūnus, kopūstus, bulves ir kitokias daržoves. Jie taip pat prižiūri ir kelias ožkeles, kurios ne tik duoda pieno, bet ir džiugina širdį.

Į svečius sodybon karts nuo karto užsuka ir aplinkinių kaimų gyventojai. Jie pasidomi, kaip klostosi reikalai Pakutuvėnų įnamiams bei kartu su jais dalyvauja Šv. Mišiose. Laikantis parengto projekto nuorodų, sodyboje reguliariai apsilanko psichologas bei socialinė darbuotoja iš Plungės ir suteikia reikiamą pagalbą. "Susitaikinimo sodyboje" taip pat palaiko neblogus ryšius ir su Plungės nakvynės namais.

Čia prieglobstį bei dvasinę paramą gauna klystkelių bei gyvenimo suirutės išvarginti pakeleiviai vyrai.

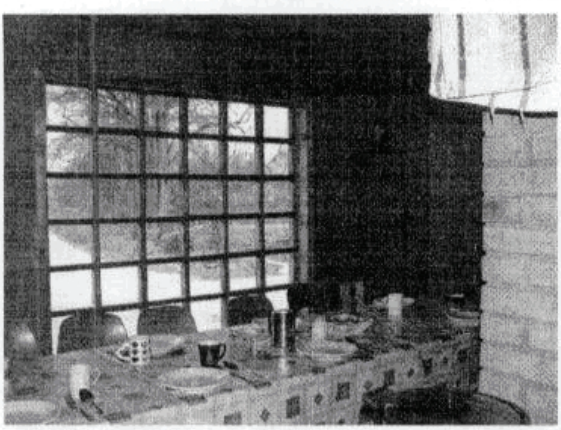

Šeimininkės jau ruošia pietų stalą, prie kurio bus valgoma tai, kas visų bendrai sukaupta.

Kad išvengtų palaidos balos

Gyvenantiems "Susitaikinimo sodyboje" privalu laikytis nustatytų bendruomenės gyvenimo taisyklių, kurios pasaulietinio gyvenimo patogumų išlepintam žmogeliui gali pasirodyti kiek per griežtokos. Anot sesers Virginijos, taisykles sugalvojo ne vienuoliai, o sukūrė patys bendruomenės nariai, ir tai jie padarė, atsižvelgdami į paties gyvenimo diktuojamas realijas. Pasirodo, jog, gyvenant be šių taisyklių, įsigalėtų palaida bala, kuri praskintų kelią karaliauti nuodėmės bei ydoms.

Taisyklės sudarytos iš 24 punktų. Vardan aiškumo ir vaizdumo, keletą punktų pristatome skaitytojams:

- Nauji žmonės priimami trims dienoms susipažinimui. Po to atsakingas asmuo leidžia pasilikti iki trijų savaičių, atskirais atvejais ir ilgiau;
- Naujai atvykę žmonės ryšio priemones, pinigus, vaistus, dokumentus bei kitus vertingus daiktus atiduoda saugojimui už tai atsakingam asmeniui;
- Punktualiai laikomės dienotvarkės;
- Nenaudojame fizinės ir psichologinės agresijos;
- Neturime intymių ir seksualinių santykių;
- Nekeikiame;
- Nevartojame ir neįnešame alkoholio, tabako, narkotinių, psichotropinių medžiagų bei destruktyvios literatūros ir muzikos įrašų;
- Nepasakojame neblaivios būsenos patirčių;
- Valgome dienotvarkėj numatytu laiku - tai kas padėta ant stalo;
- Arbatą ar kavą geriame sutartu laiku;
- Nežiūrime televizijos laidų. Muzikos ar kitokių garso įrašų klausomės, jei niekas nepriešta-rauja;
- Niekam neteikiame žinių apie bendruomenėje gyvenančius žmones.

Nesilaikantys išvardintų ir likusių taisyklių punktų iš karto po jų pažeidimo važiuoja namo.

NUKELTA Į 5 PSL.

ATKELTA IŠ 3 PSL.

Maldos... ir dar kartą maldos

"Susitaikinimo namų" įnamiams tenka laikytis ne tik griežtų taisyklių, bet ir dar griežtesnės darbotvarkės.

Darbo dienomis keliamasi šeštą valandą ryto, einama miegoti dešimtą valandą vakaro. Pietaujama pirmą valandą dienos. O meldžiamasi penkis sykius per dieną. Pirmiausiai pusvalandį meldžiamasi prieš pusryčius. Po to meldžiamasi prieš pietus ir iš karto po pietų. Vakare šeštą valandą po darbų laukia mišios, po jų seka vakarienė. Devintą valandą kalbamas rožančius ir po to einama miegoti.

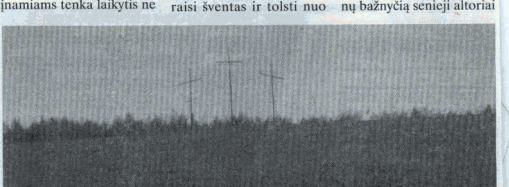

Gyvojo Kryžiaus kelias baigiasi trimis simboliniais kryžiais ant tariamo Golgotos kalno Pakutuvėnų kaimo laukų platybėse.

Šeštadienį keliamasi kiek vėliau - pusę septintos ryto, o per dieną meldžiamasi jau nebe penkis, bet šešis kartus: du kartus prieš pusryčius, prieš pietus ir po pietų, rožančius prieš vakarienę ir pusvalandis maldos prieš miegą. Keista nebent tai, kad sekmadienį, anot dienotvarkės, bereikia melstis keturis kartus. Sekmadieniais sodybos gyventojams pusę ketvirtos po pietų rodomas pavyzdingo dvasinio turinio filmas.

Ši darbotvarkė buvo patvirtinta šių metų balandžio mėnesį. Ji labiau primena vienuolyno nei pasaulietiniam gyvenimui būdingą tvarką. Matyt, "Susitaikinimo sodyboje" gyvenantiems atvykėliams bandoma padėti atsikratyti žalingų priklausomybių pasitelkus į pagalbą nuolatines maldas. Gal, kai galvoje nebelieka vietos niekam kitam, o tik maldoms, norom nenorom daraisi šventas ir tolsti nuo nuodėmės? Kadangi sodyboje draudžiama teikti informaciją apie jos įnamius, kaip jiems sekasi įgyvendinti apsivalymo procedūras praktikoje, nepavyko sužinoti.

Dievo Apvaizdos ikurta?

Kaip pasakojama, Pakutuvėnų bažnyčios istorija pilna Dievo Apvaizdos ir malonės ženklų. Bažnyčia iškilo ypač sunkiu metu - 1941-1943 karo metais. Jos statyba rūpinosi tuometinis Plungės klebonas kun. prelatas Povilas Pukys.

Pastatytą bažnyčią 1943 kė ir Šv. Antano Paduviečio, didžiojo ordino šventojo ir stebukladario vardas, kuriuo pavadinta Pakutuvėnų bažnyčia. Todėl, kai 1995 metais remontuojant Pakutuvėnų bažnyčią senieji altoriai buvo grąžinti Plungės bažnyčiai, Pakutuvėnuose vis dėlto buvo pasiliktas didžiajame altoriuje buvęs Šv. Antano paveikslas. O dabar bažnyčiai šventuosius paveikslus tapo patys vienuoliai. Jie, sesers Virginijos žodžiais, šito meno mielai mokina ir panorusius tapyti ikonas tautodailininkus.

Prieš dešimtį metų Pakutuvėnuose buvo atnaujinta pranciškoniškoji Kryžiaus kelio pamaldų tradicija, tik stotys buvo perkeltos iš bažnyčios į gamtą. Tuo pat metu Pakutuvėnuose susikūrė ir "Susitaikinimo sodyba", kurioje prieglobstį, paramą ir bendrystę randa ir apylinkių žmonės, ir iš toli atkeliavę maldininkai, ir artimo paramos laukiantys nelaimėliai. Čia visus juos apgaubia ramybė ir nė vienas nelieka atstumtas ar nuskriaustas. Kur veiklos imasi vienuoliai, o ne valstybė, ten visada daugiau tvarkos ir dvasinio bei fizinio saugumo.

Pakutuvėnų maldos namuose ikonas tapo patys vienuoliai.

Šių metų balandžio mėnesį. Ji labiau primena vienuolyno nei pasaulietiniam gyvenimui būdingą tvarką. Matyt, "Susitaikinimo sodyboje" gyvenantiems atvykėliams bandoma padėmetais lapkričio 29 dieną Telšių vyskupas V. Borisevičius iškilmingai konsekravo Šv. Antano Paduviečio vardu. Šių metų lapkritį Pakutuvėnų bažnyčiai sukaks 63 metai - tai gana jaunas amžius bažnyčiai. Gaila, kad pokario metais Pakutuvėnų kaimelis visiškai sunyko, nes žmones iš gimtųjų vietų išvaikė visuotinės melioracijos vajus. Kaimeliui išnykus ir bažnyčia neteko nuolatinio kunigo.

Maldos šventovė atkuto tada, kai 1990 metais Kretingoje atsikūrusio pranciškonų (bernardinų) vienuolyno broliai, ėmę dairytis vietos būsimam naujokynui, atkreipė dėmesį į vaizdingas sunykusio Pakutuvėnų kaimo apylinkes.

Galbūt vienuolius patrau-